

V Brně dne 12. 2. 2017

KRAJSKÉMU ÚŘADU JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravní správy
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

prostřednictvím

Městského úřadu Židlochovice
Masarykova 100, IČ: 00282979
Odbor dopravy, oddělení správních deliktů
Náměstí Míru 152
66701 Židlochovice

DOPLNĚNÍ ODVOLÁNÍ

Na základě výzvy Městského úřadu Židlochovice podávám doplnění k odvolání proti jeho rozhodnutí Č.j.: [REDAKCE] ze dne 14.12.2016.

Odvolací důvody:

1. Správní orgán tvrdí, že obviněný měl využít možnosti sdělit totožnost řidiče dříve a dále pak argumentuje, že ve fázi správního řízení již není možné řešit věc s osobou řidiče.
Obviněný stále namítá, že podle správního řádu § 36 odst. 1 (500/2004 Sb.) jsou **účastníci řízení oprávněni navrhopvat důkazy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí**. Vzhledem k tomu, že řízení nebylo ani zastaveno, ani přerušeno, neexistuje důvod, proč by tento důkaz neměl být přijat. Zda je nebo není možné v dané fázi řešit věc s řidičem je pak problémem správního orgánu,

ne obviněného. Správní orgán dále tvrdí, že došlo-li by k dopravní nehodě, mohl obviněný tuto skutečnost ohlásit již ve fázi výzvy a doložit k tomu důkazy. Obviněný k tomuto poznamenává, že MOHL, nicméně k tomu není dle zákona povinen a vzhledem sympatiím k osobě řidiče (spíše než sympatiím k správnímu orgánu) tak neučinil. Stejně tak důkazy o nehodě nebyly pořízeny nikterak zevrubně, protože v danou chvíli provozovatel nemohl mít tušení o domnělém přestupku, a neměl tedy důvod pořizovat podrobnější důkazní materiál (k čemuž ho opět zákon nijak nepovinnuje). Tyto námitky byly podrobněji rozvedeny v předcházejícím odvolání ze dne 24.7.2016, a správní orgán se jimi nezabýval. Dále podotýká, že v českém právním řádu není povinností obviněného hledat důkazy o proběhlé nehodě; naopak je povinností obviňujícího správního orgánu nade vší pochybnost prokázat, že k nehodě nedošlo a k zahájení správního řízení s provozovatelem nebylo protiprávní. Důkazní břemeno je tak na straně správního orgánu.

Ten tímto také ignoruje judikaturu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 46/2005 - 55 citovanou v předchozím odvolání ze dne 24.7.2016, a to tím že bagatelizuje obviněným předkládané důkazy.

2. Správní orgán tvrdí, že se obviněný dopustil správního deliktu tím, že nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Dále tvrdí, že naplnění pojmu "zajistit" je splněno pouze pokud nedojde k porušení zákona.

Proti tomuto zjevně nepravdivému tvrzení se obviněný ohrazuje. Jak již obviněný uvedl ve svém vyjádření ze dne 31.5. 2016 a následně v odvolání ze dne 24.7.2016, řidič Jelínek byl před jízdou poučen o povinnosti dodržovat při jízdě platné zákony, k čemuž se zavázal. V souladu s §125e odst. 1 a odst. 5 (361/2000Sb) tím **vynaložil veškeré přípustné a požadovatelné úsilí k tomu, aby porušení právní povinnosti zabránila**. Obviněný podotýká, že ani kdyby v danou chvíli s řidičem Jelínkem seděl na motocyklu jako spolujezdec, nemohl by pro splnění povinnosti plynoucí z §125e udělat více, a také že zákon nespécifikuje žádné konkrétní další kroky, které je nutné v takovém případě provést, aby zakonadbalý provozovatel vozidla učinil své povinnosti zadost. Zároveň také odkazuje na §125f odst 2 c), který **vymezuje odpovědnost za správní delikt pouze na takové porušení pravidel silničního provozu, které nemá za následek nehodu**.

3. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 24. 7. 2016 obviněný shledává závažné vady v důkazním materiálu poskytnutém městskou policií (dále jen MP) Židlochovice k údajnému přestupku. Jedná se o velmi jednoduchá,

avšak svým vlivem na správnost měření zcela zásadní zjištění, podpořená instrukcemi v návodu k použití měřicího zařízení. Tento je vydáván výrobcem a je tedy nade vše pochybnost **pro správnost obsluhy a vyhodnocování výstupu ze zařízení závazný**. S touto námitkou se správní orgán podle obviněného ani zdaleka nevyrovnává, a to hned v několika bodech:

- a. Správní orgán tvrdí, že MP Židlochovice disponuje návodem k obsluze a že její pracovníci jsou k obsluze zařízení školeni. K tomuto tvrzení nebyly přiloženy žádné důkazy, obviněný tedy vyzývá správní orgán k doplnění potvrzení o platnosti a rozsahu proškolení pracovníka vyhodnocujícího výsledky měření. Bez protokolu o proškolení je takovéto tvrzení nepodložené a čistě spekulativní.
 - b. Ani v případě že pracovník MP Židlochovice vyhodnocující záznam z měřicího zařízení skutečně měl platné školení, není možné námitku obviněného smést s tvrzením, že je tímto dokumentace automaticky bezzávadná - podle logiky použité správním orgánem by žádný řidič motorového vozidla nemohl např. překročit nejvyšší povolenou rychlost, neboť má k jeho řízení náležité platné školení (řidičské oprávnění) a dokonce má u sebe neustále o tomto školení osvědčení (ŘP). Taková argumentace je bezpochyby zcestná a nemůže být považována za dostatečné vypořádání se s námitkou. Pracovník MP Židlochovice mohl ve snaze poskytnout správnímu orgánu dostatek důkazního materiálu pro zahájení řízení (což je jistě jeho pracovní náplní) pochybit jako každý jiný člověk, ať už přehlédnutím některých aspektů snímku (vozidlo mimo výseč měření) nebo opomenutím správného postupu z návodu k obsluze měřicího zařízení.
 - c. Správní orgán oznamuje že, cituji "má za to že snímek nevykazuje anomálií". K tomuto obviněný dodává, že správní orgán nemá kvalifikaci ani patřičná školení, aby toto mohl hodnověrně tvrdit. Snímek naopak podle názoru obviněného vykazuje "anomálií" či spíše vad celou řadu a je povinností správní orgánu se touto námitkou zabývat, pokud chce prokázat vinu obviněného.
 - d. Aby předešel možným nesrovnalostem a fabulacím ve věci návodu k obsluze zařízení Ramer AD9, žádá tímto obviněný aby byl platný návod, používaný MP Židlochovice, přiložen jako důkazní materiál. Případné odmítnutí bude obviněným považováno za snahu o vyhnutí se a vyrovnání se s námitkou invalidity důkazu.
4. Navzdory snahy správního orgánu o bagatelizaci této námitky a její rozpuštění jako technického detailu se jedná o klíčový aspekt celého obvinění o spáchání

přestupku - pokud chce správní orgán pokutovat řidiče a provozovatele motorových vozidel na základě záznamů z automatizovaného měřicího zařízení, tedy prostředku který bez přičinění lidské obsluhy rozhoduje o překročení či nepřekročení rychlosti měřeného objektu, **musí toto měření probíhat podle schválených pravidel a potažmo návodu k použití zařízení. Měření provedené navzdory, či jakkoliv se odchyľující od tohoto návodu musí být z principu považováno za nevalidní.** Nemůžte být v kompetenci pracovníka, vyhodnocujícího výstup ze zařízení, aby z libovolných pohnutek rozhodoval o platnosti měření pořízeného mimo rozsah podmínek stanovených návodem k obsluze.

Obviněný zde opět připomíná rozsudek nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010 – 63 *„Existuje-li pochybnost, tj. ne zcela nepravděpodobná možnost, že skutkový děj se odehrál jinak než tak, že naplňuje všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nepřipadá shledání viny spácháním přestupku v úvahu (in dubio pro reo)“*. Vzhledem k tomu, že **nebylo dostatečně a přesvědčivě dokázáno**, že měření proběhlo v souladu technickými dispozicemi zařízení a že změřená rychlost patří vozidlu, jehož je obviněný vlastníkem, věří obviněný že se tímto **správní orgán ocitá v důkazní nouzi** a celé řízení by mělo být odloženo.

5. Správní orgán tvrdí že fakt, že pokuta o níž v řízení rozhoduje je příjmem obce (a tedy správního orgánu nevyjímaje), není střetem zájmů. Toto tvrzení je podle obviněného očividný protimluv a nic na tom nemění oprávnění či pověření správního orgánu k tomuto úkonu. Ostatně amorálnost měření rychlosti vozidel městskou policií byla nadnesena i ministrem vnitra a je předmětem veřejné diskuze.

Zároveň správní orgán dodává, že námitka nesměřuje proti konkrétní osobě - **obviněný tedy podává námitku z podjatosti proti Bc. Taťáně Lukšové a Bc. Miloslavu Staňovi**, kteří se zabývají jeho případem a jsou svou pracovní náplní motivováni k vybírání pokut, aby opodstatnili existenci svého Oddělení pro správní delikty, které je v Židlochovicích relativně nové a bez velkého objemu peněz plynoucích do městské kasy z udělených sankcí by v obci této velikosti postrádalo smysl. Zvláště Bc Lukšová má pak jako vedoucí oddělení pro správní delikty motivaci pro co nejvyšší množství udělených sankcí, neboť bez nich by její oddělení ani daná vedoucí funkce neexistovala.

6. Správní orgán nadále selhává v přednesení materiálního aspektu údajného přestupku. Na stranách 6, 7 a 8 svého rozhodnutí ze dne 14.12.2016 sice obsáhle vysvětluje zákonné podmínky naplnění skutkové podstaty přestupku,

odpovědnosti za přestupek, formálním popisem správního deliktu jako takového, věnuje se umírněnosti výše sankce jím udělované a prezentaci svých subjektivních teorií o bezpečnosti silničního provozu. Na straně 6 tvrdí, že pokud řidič překračuje nejvyšší dovolenou rychlost byť jen nedbalostí, postačuje toto k naplnění skutkové podstaty přestupku - **toto tvrzení je mylné, neboť pokud k překročení rychlosti z jakéhokoliv důvodu byť jen na okamžik dojde, je tímto plněna pouze formální stránka přestupku.** Pokud se v této stati byť jen dotýká materiálního aspektu, je to na straně 7, kde tvrdí (cituji), že "Při posuzování společenské škodlivosti jednání pachatele správního deliktu jakožto materiální stránky deliktu,..." čímž ukazuje svou neznalost - správní delikt jako takový z principu nemá materiální aspekt. K tomuto pak dodává, že k ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem dochází již naplněním formálních znaků - což je aplikovatelné na správní delikt, ale v žádném případě na posuzovaný přestupek (viz judikát NSS níže).

Správní orgán také věnuje množství textu démonizaci rychlosti na silnici, jejímu vlivu na reakční dobu řidiče a "vysoké nebezpečnosti" kterou je údajně charakteristické prostředí silničních komunikací. Ve skutečnosti má však na reakční dobu řidiče největší vliv jeho pozornost a viditelnost, a na brzdnou dráhu (zásadní parametr při odvracení hrozícího nebezpečí kolize) stav vozovky a podmínky na ní. **Za teplého slunečného letního dne (který ukazuje fotografie ze záznamového zařízení) je tedy kombinace reakční doby libovolného řidiče a jeho brzdné dráhy násobně menší, než kupříkladu za deštivé noci, přičemž v obou případech platí zákonný limit 50km/h.** Obviněný tedy v takové argumentaci správního orgánu Městského úřadu Židlochovice spatřuje jen ekonomicky motivovanou snahu za každou cenu udělit finanční sankci.

Správní orgán dále vysvětluje rozdíl mezi přestupkem a správním deliktem a dodává, že v praxi nemusí orgán udělující sankci zavinění provozovatele vozidla dokazovat. Toto lživé tvrzení je v přímém rozporu s presumpcí nevinny a je ukázkou zcela mylného přístupu Městského úřadu Židlochovice k otázkám správního práva.

Správní orgán dále pokládá rovnítko mezi společensky škodlivé chování a mírné překročení rychlosti v blízkosti konce obce, proti čemuž se obviněný, sám zodpovědný řidič nikdy netrestaný bodovým postihem, ohrazuje. Ve svém pokusu o fabrikaci materiálního aspektu správní orgán tvrdí, že pokud řidič jakkoliv překročí rychlost, vždy tím zvyšuje riziko, že nebude schopen reagovat. Toto tvrzení však ničím nepodkládá, jedná se tedy o subjektivní názor, domněnku, nikoliv právní fakt.

Obviněný v tomto případě naopak tvrdí, že řidič sledující provoz a jedoucí s ohledem na plynulost a bezpečnost silničního provozu rychlostí vozidla před ním bude i při mírné odchylce od cílové rychlosti reagovat řádově rychleji, než řidič napjatě sledující rychloměr. Zejména u silničního motocyklu je pro sledování rychloměru třeba se sklonit, což v kombinaci s omezeným zorným úhlem v helmě znamená omezení výhledu na silnici - což je v blízkosti jiných vozidel a v zástavbě pochopitelně nežádoucí.

Krom toho rychloměr vozidla není certifikované měřicí zařízení, je jen informativní a hodnota jím indikovaná se liší podle teploty a tlaku vzduchu, míry sjetí pneu, u motocyklů též typem instalované řetězové sady. Řidič tedy, slovy správného úřadu, může a má vědět, jakou rychlostí se pohybuje - ale v žádném případě nemůže znát metrologicky přesnou hodnotu a z hlediska bezpečnosti silničního provozu, která je bezpochyby veřejným zájmem, není vhodné aby svou rychlost každou vteřinu ověřoval. Pochopení tohoto faktu zřejmě Městskému úřadu Židlochovice v jejich snaze udělit postih uniká, je však zásadní pro posouzení materiálního aspektu a tedy splnění skutkové podstaty údajného přestupku.

Obviněný tedy má za to, že se správní orgán s námitkou materiálního aspektu nevypořádal a naopak se jí cíleně vyhýbá, a opět dodává následující:

Z rozhodnutí NSS č. 5 As 104/2008 - 45 z roku 2008 je povinností správního orgánu vždy zkoumat, zda určité jednání naplňuje skutkovou podstatu přestupku, a to jak formálně, tak materiálně. Správní orgán se soustřeďuje na prokázání formální stránky, v případě materiálního aspektu však **prostě tvrdí, že naplněn byl a to porušením konkrétního zákazu** (překročení nejvyšší dovolené rychlosti, což však spadá do formálního aspektu) za zákonem předvídaných běžných podmínek a že **toto samo ohrožuje zájem společnosti. Ztotožňovat formální aspekt přestupku s aspektem materiálním je nepřípustné**, jak potvrzuje výše uvedené rozhodnutí NSS

Závěr

Vzhledem k výše uvedenému má obviněný za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nesprávné a mělo by být v celém rozsahu zrušeno.

V Brně dne 24.7.2016

